

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovanensi I. V. D. Et Antecessoris Commentariis In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus VIII. De concessione præbendæ & Ecclesiæ non vacantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](#)

causā cognitā à Rom. Pont. quo modo lo-
quitur canon. *Pessi* 11. q. 1. & *Trid. Sess. 25.*
6. 7. *De reform.*

TITULUS VII.

De Institutionibus.

SUMMARIUM.

1. *Institutione quid?*
2. *Ius instituendi ad quem spectat.*
3. *Examen instituendorum ad Episcopum spectat.*
4. *Inductio in possessionem qualiter fiat. & à quo?*

I Post acceptationem beneficii sequitur *Institutione*: quæ interdum pro confirmatione electionis ponitur, interdum pro imaginaria beneficii traditione, interdum & collationem includit; propriè tamen ab ea differt, cum collatio sit libera, hac autem necessario facienda ad alterius presentationem: estque non libera beneficii translatio, facta legitima auctoritate. Præterea *institutione* est ipsius personæ, quæ instituitur; collatio vero beneficii quod conservatur.

2 Spectat communi jure ad Episcopum, aut hujus consensu ad ejus vicarium, c. 3. b. 2. Azot. p. 2. lib. 6. c. 22. Sede vacante spectat *institutione* præsentatorum à patronis ad Capitulum, non etiam eorum, quæ ad liberam Episcopi collationem pertinent, c. 1. eod. in 6. quæ de re infra Tit. 9. De consuetudine vel privilegio etiam ad inferiores spectat, c. pen. h. 2.

3 Est autem Episcopi instituendos ab inferioribus nominatos ad curam prius examinare, ne indigni intrudantur: exceptis iis, qui ab Universitatibus seu collegiis Studiorum generalium præsentantur, aut nominantur, *Trid. Sess. 7.* c. 13. *De reform.* & *Sess. 24.* c. 18. *De reformat.* quod præsumuntur idonei. De origine, id est patria instituendi, non est disputandum, cum in omni gente qui facit justitiam, acceptus sit eo, c. 5. b. 8. quamvis data paritate, incola non postponendus externo. Imo licet dignum oternum præponere digniori externo, citra peccatum, ut probatum supra, *De elect. nu. 44.* Non recipiendi autem plures, quam Ecclesiæ sui Monasterii sibi facultas, cap. 1. & 4. hoc sit.

nec admittendi laici spiritualium incapaces, c. 2. h. 2.

Institutionem subsequitur missio in corporalem sive actualēm possessionem, quicquid spectat ad Archidiaconom; sup. *Decr. Archid.* Varii ejus sunt ritus. *la. Abbatis inductio in templum, colloquio in fede;* *Canonicus adiungatio loci in Choro & Capitulogin Pastore ingressus templi, a seipso aperte benedicere, osculum Altaris summus pallium circumpanz.* Videatur *Rebuff.* in *Concord.* tit. *Divis. lat.* *Inductio in realem possessionem, combiti magis sit, etiam in laicum cadit, & impetrati sumptu nomine designari per insitum solet, quæ propriè sumpta, cum jactu in laicum cadere non potest; ut juris spiritualis incapacem.* *Wamel. Conf. 231. m. 6.*

TITULUS VIII.

De concessione præbendæ & Ecclesiæ non vacantis.

SUMMARIUM.

1. *Beneficia quando & quo modi vniuersitatis canuntur.*
2. *Beneficia utri vacantiæ qua recti imperantur.*
3. *Beneficia non vacantiæ collatione nulla, & recti illud imperantur.*
4. *Supplicans pro beneficio viventiæ an in omnibus pœnam?*
5. *Provisio talis ignoranti facta est extra patrum.*
6. *Per vacationem subsequentem collatione nullus valeat?*
7. *An & superveniente devolutione, antea facta?*
8. *De beneficiis non vacantiibz recti presidi S. P.*
9. *Nominandi ius ad beneficia primo vacantiæ Universitatibus concessum.*

VT collationes præbendarum & institutiones jure factæ censeantur, opere earum sint, quæ ante vacabant. Vacantia dicuntur, quæ possidente destitutæ, quæ contingit tripliciter. Primum, de facto ratus, quando possessione facti magis quæ est destitutus, quam titulo aut jure, via

metu ejuraverit, e. 4. sup. de his quæ vi metus ve
sancti vi dejectus est sup. de refit. spoliat. Idem
dicendum de eo, quod absenti collatum, à quo
necedum acceptatum, e. Si tibi absenti De præb.
in d. nam & hoc potius de facto vacare videatur,
quam de jure, cum nequeat collator mutare,
nisi dictum supra Tit. 5. Secundò, de jure tan-
tum, quando moritur Prælato aut rectore quis
reperiatur in possessione saltem coloratè, e. cum
nebris o. b. t. vel quando quis per Canones pri-
vatur beneficio, cuius tamen de facto detinet
possessionem. Tertiò, de facto simul & de jure,
quando quis de jure privatus ne quidem pos-
sessionem detinet; sive propter delictum, tam
in omitting, ut si electus non procuret intra
sex menses consecrationem, Trid. Sess. 23, e. 2. de
reform. aut obtinens parochialem Ecclesiam
intrâ annum promoveri ad Ordines omittat, e.
littera 14. de electo in 6. quam in committingo, ve-
luti per hæresin, schisma, percuscionem Cardi-
nalis, homicidium qualificatum, simoniam
confidentialiæ, & similia, de quibus infra suis
locis; sive sine delicto, velut per matrimonium
etiam non consummatum, quia cum faciat in-
habilem ad officium, facit etiam inhabilem ad
beneficium, quod datur propter officium, qua-
de re adum supra Tit. 3. per mortem beneficia-
rii, per spontaneam ejus resignationem, per ad-
securacionem secundi beneficii incompatibilis,
qua de re sup. Tit. 5. Vid. Azor. Inst. Moral. p. 2.
e. 16. qu. 2. & seqq.

2. Primi generis beneficia cum verè non va-
cent, aut non habentur vacantia, quod raliter
privatis detur regressus, ut dictum supra, De his
qua vi &c. & de restit. spoliat. rectè impe-
trari nequeunt. Secundi generis non alia rectè
imperantur, quā facta mentione possessio-
nis colorata, si que penes alium sit; qualis est,
qua plus facti quam juris haberet, ut si titulo
quidem probato à jure beneficium habeatur,
aliunde tamen prohibetur detentio, propter
juris impedimentum. Exemplum est in e. Cum
nostris 6. b. t. ubi Episcopo electo collata est
Præpositura, quod, ut supra Tit. 5. dictum, iura
non ferunt. Ratio, cur istius possessionis sit fa-
cienda mentio, est, ne quid temere, causa non
cognita, fiat. Quod si colorata possilio non
sit penes alium, sine mentione illius rectè im-
petratur ab alio, e. Littera 9. h. s. Tertiì generis re-

ctè imperantur, quia verè vacant, non tam-
tum de jure, sed & de facto, quoad possessio-
nem, que non remaner penes priorē posses-
sorem, uti per mortem, per resignationem pu-
ram; nam ea, que facta est ratione permutationis
imperatur nequit, quod collatio talis
beneficii necessario alteri sit facienda, uti dic-
etur infra Tit. 19., ubi agetur de resignatione
facta in favorem alterius.

Non vacantis beneficij collatio est nulla;
adē ut, qui in vivorum Sacerdotum locum
substitui se patiuntur, ab Ecclesia commu-
nicione sicut repellendi, e. z. b. t. & promissio non
vacanti, in casum, quo vacabit, sit reprobata,
e. 2. eod. in 6. Ut non impediatur promissor,
non attensa promissio, postea vacans, cui
velut confert, e. Ex tenore 19. h. s. ne deca-
dere quis proximi mortem videatur, e. 2. h. s.
quod improbum, & bonis moribus repug-
nans, l. fin. C. de pacis. Et quamvis generalis
promissio de providingo, ubi vel quando po-
terit, iure Decretalium fuerit admissa, e. Acco-
dens 14. b. t. damnata tamen à Bonifacio, III.
e. 2. eod. in 6. quod & hæc improba ambitione
extorqueratur, nec omnino sit libera à voto
captanda mortis, inferaque Prælatis grava-
mina. Unde & Trid. Sess. 24. c. 9. Derasform.
mandata de providingo & gratias, ut vocant,
exspectativas fustulit.

Quaritur, An supradictam peccatum juxta 4
d. c. i. b. t. incurrit etiam is, qui tantum sup-
plicavit pro beneficio viventis? Resp. Non
videt, propterea quod peccatum non soleant in-
duci, nisi post actum consummatum, ante e-
xim tantum est conatus, qui non soler puniti,
l. 2. §. 2. D. quod quisque juris &c. nisi in gravi-
oribus Alciat. ad l. sapè 53. num. 37. D. De V. S.
Quo facit, quod emphyteuta vendens rem
emphyteuticam ante traditionem non cadat
jure suo, ut traditum C. De jure emphyt. ut
plene non censeatur res alienata ante traditio-
nem.

Collatio beneficij viventis facta ignaro mi-
nimi eum obnoxium facit dicta peccata, cum
talem extra culpam ponat ignorantia, & d. c. i.
b. t. loquatur de scientie.

Ubi quesitum, An ignorantia faciat colla-
tionem istam convalescere per subsequentem
vacationem? Resp. Id posse videti, quod
D. d. 3. celsit

cesserūt proibitas voti, quam aversorūt Canōnes. Verum dicendum nū facere eam ad valorem collationis, que ab initio nulla, & a Canōnibus iudicat nūtē prohibita, nam potest contra eos convalefcere solo calu, non accedente novo P. lati, cuius est conferre, factio, l. Quod astile 29. D. 4. R. I.

Hinc quare l. 11. in casu poteſt, An collatio ante devolutionem, ea superveniente convalescat? R. Id poſſe videri, ex eo, quod nihil sit peccatum contra Canones, qui prohibent & irritant tantum collationem non vacantem; hic autem vacat. Quibus non obſtantibus, dicendum, non convalescere, ex ratione jam dicta, quod ab initio nulla tractu temporis non convalescant; & quod pro dato habeatur ab illo datum, qui de jure dare non potest, c. 5. in fine inf. De jure patroni. uti hoc in casu, neque enim jus est dandi ante devolutionem. Facit eodem arg. c. Decr. inimicus XVI. q. 7. ubi si Episcopus in tempore p[ro]fessionis, spes[ecie]s patr[on]is conferat beneficium obnoxium juri patr[on]arii dicetur irrita reſtitutio, Fel. n. in Cam ex officiis n. 37. De p[re]scripte. Rebuff. in Praxi beneficiis, n. 32. de devolutiōnē n. 32.

8. Hac ita secundum juris communis dispositionem, Speciali jure S. Pontificis, ad quem spectat juris humani dispoſitio, est licentia ad non vacantia jus tribuere, c. 13. in princ. de p[re]b[enda] in 6. five dando alicui jus Canonicius sive p[re]benda, que primo vacans eidem est conferenda, & alii licet ab ignorantia Prelato facta collatio est nulla, c. 5. postquam 13. de p[re]b[enda] in 6. five mandando, ut alicui provideatur: quo casu collatio alteri facta ab ordinatio, licet non impo[n]e, non est tam en irrita, nisi contra factum Pontifex iriticum & inane decrete verit, aut executorem simul dederit, qui ordinatio suam insinuavit potestate. Fix enim per hoc affecta p[re]benda primo vacans, ut alteri non teste conferatur, & negligente ordinario, possit executor nominato per Pont. p[re]bendam conferre, c. 5. Et 6. eod. in 6. Quid juris sit, si pluribus ad idem beneficium gratia exspectariua sit data, colligatur ex iis, que dicta sunt supra, D[icitu]r script. num. 19.

9. Habent & quædam Universitates Studiorum generalium concessam sibi nominatio[n]em promotorum ad primò vacantia certis

qui busdam legibus, idq; tum in promotione studiorum, tum etiam Ecclesiastici, in d[omi]ni effulgant, per eosque regancus quæsi post intuinationem temporis factam illi, qui conferendi habet, alteri nouare & contentio[m] vacantem p[re]bendam. Et quamvis illi Sess. 24. c. 19. De reform. mandata de p[ro]videndo, gratias exspectariuas, aliaque p[ro]v[ide]ntia concessiones ad vacatura etiam Universitatis & Collegiis, aliisque concessiones reverentes, consultus tamen postea Pont. declarante dictam revocationem juri nominando illis statibus concessio non esse derogarum, videlicet Wamel. Cons. 254. circa princ. Inter quam temporis beneficia vacantia sine concessione dictum supra De suppi. neglig. Prelat.

TITULUS IX.

Ne sede vacante quid innovetur.

SUMMARIUM.

1. Sede vacante omnia in statu suorum.
2. 4. Capituli Sede vacante posse, & quod p[ro]ficiare recte conferat.
3. An ep[iscop]i recte conferat, qua jure devolvuntur ad Episcopos collationem?
5. Exercet ea quae sunt jurisdictionis,
6. An ep[iscop]i ab solvatur a juramento?

A D collationis validitatem inspicenda an Sede vacante sit facta, n[on]e con vel futuro Episcopo vel Ecclesiastico injuria, omnia in suo statu sunt reservata. Hinc contra Ecclesiam lis inchoata non per sententiam dirimuntur. Sede vacante, per tamquam contra pupillam indefensum non tenet, c. fin. h. t. Vacantia intermissione non conferuntur à Capitulo, t. 1. Collatio enim fructibus adnum[r]atur. Cum enim 14. sup. de majorit. & obiectu[m] futuro Prelato reserverur, e. 4. sup. de p[ro]p[ri]etate ordinis. Abbas ad d. e. 14. num. 2. cum fructu sive jure communi futuro Prelato sicut reservatur, c. fin. de off. ordinis, in 6. Quod accipient de iis beneficiis, quoru[m] libera collatio Episcopum solum pertinet. * Dico. lib.